

*All women speak two languages:
the language of men
and the language of silent suffering.
Some women speak a third,
the language of queens.
They are marvelous
and they are my friends.*

– Mohja Kahf

INHOUD

DEEL EEN 9

Stilleven 11

Opium 12

Ja echt alles kan verdampen 14

Er is een band die rapemachine heet 16

De helleveeg 18

Hoe het gaat 20

Hoe ik Nietzsche aan mijn ouders uitleg 22

Rijninstructeur 24

Delft 25

Niet anders omschreven 26

DEEL TWEE 31

De overvloed 33

Er is niets ronds meer om te hebben 34

Mijn naam is Legioen 36

Netvlies 38

In dit huis 40

DEEL EEN

STILLEVEN

Michelangelo bevrijdde David uit een afgedankt blok marmer.
Dat geeft moed.

De hysterica universalis slijpt de messen
Haar taal is een blok kaas
Zij zoekt naar iets van waarde tussen de kussens van de bank,
vindt een kwartgulden
en een schare kattenharen
Volgens de dichter is dit poëzie
Volgens de hysterica universalis zijn dit kattenharen
en omgerekend zestien eurocent.

Ze danst door de kamer met het natte douchegordijn
Druppels kaas verdampen op de vloer
De dichter vindt dit gebakken lucht
De hysterica vindt het romantiek
U gaat op zoek naar het verschil tussen de kussens van de bank
en vindt een condoomverpakking die u niet durft aan te raken.

Alle condoomverpakkingen zijn mythische wezens
Gebruikte condooms zijn de ultieme stilleven

U trekt de kussens recht.

OPIUM

I.

Ik swipe op mijn telefoon door alle Marktplaatsadvertenties met het trefwoord 'rood', gesorteerd op prijs van laag naar hoog.

Bij een glas-in-loodlamp met klaprozen moet ik aan mijn oma denken en dan aan A., toen hij thee zette van de papavers onder zijn slaapkamerraam en trippend naar de Decathlon fietste.

Dan denk ik aan de natuur, mijn eerste keer Norlevo halen bij de zondagdrogist op het Leidseplein en al mijn lesbische vriendinnen die spiraaltjes laten zetten voor het geval dat ze,

fietsend naar de Decathlon,

et cetera,

et cetera.

'Tsjja, zo zijn mannen,'

zei mijn moeder toen ik haar vertelde over
mijn eerste overmanning,

waarbij ik mezelf had afgevraagd wat het ergste was,
deze piemel of de freejazz op de achtergrond.

Soms wil ik niets anders dan de zesde van Tsjajkovski, vierde beweging,
een kartonnen doos in de grond en een bedje van papaverbollen.

II.

Kameraad A. is anders dan andere mannen.

‘Waarom slaap je niet met mannen, als je bi bent?’

‘Mannen zijn eng.’

‘Waar ben je bang voor?’

‘Gewoon, ze zijn niet te vertrouwen.’

‘Waarom niet?’

‘Ik ben er één. Ik ken mijn soort.’

Thuis achter de computer kijkt hij filmpjes van mannen die sloten openschieten met halfautomatische vuurwapens.

Als ik hem vraag wat het geilste is wat hij kan bedenken en hij zegt ‘een wasmachine op het dak van een kraakpand’ denk ik aan kraakkrikken en stormrammen en schroeven die alle cilinders op aarde forceren. Ik geef hem eigenlijk geen ongelijk. We vrijen met de deuren dicht.

JA ECHT ALLES KAN VERDAMPEN

Mensen zeggen tegen me:

‘Je moet voor jezelf zorgen.’

Dat was wel eens anders. Dan zeiden ze:

‘Je moet béter voor jezelf zorgen.’

Het verschil is misschien subtiel –
mijn jukbeenderen niet.

Al mijn voedsel is in verschillende staten
van ontbinding en je weet pas hoe je huis ruikt
als je terugkomt van vakantie. Het is te heet
om de afwas te doen of warme maaltijden
op te halen bij de koerier; om alle trappen af te glijden,
de vingers van een vreemde raken bij het geven
van een schrale fooi, mijn ijle lijf omhoog te hijsen.

Ik heb allang geen zin meer om een femme fatale te zijn.
Ik app je: ‘Ik mis je.’ Je zegt dat ik iets voor mezelf
moet doen. Een lauwwarm bad nemen. Mijn nagels lakken.
Mijn moeder zegt dat ik mijn borsten kwijt ben.
Ik zeg dat ik ze achter heb gelaten
tussen de distels in het braakland.

Ik sta in het midden van de kamer, naakt en nat.

Ik heb mijn nagels gelakt en mijn vel ingesmeerd
met vochtinbrengende verzorgingsmelk.

Ik durf niks aan te raken.

Sta te wachten tot ik droog ben.

Ik vraag me af of dit kwetsbaarheid is.

Een ranke hand met rode nagels voelt aan de strak-
getrokken huid over mijn ribben, constateert
dat het vocht weer van het lichaam is vervlogen
als de massa die het ooit bezat.

In het heetst van de strijd tegen mijn zonnesteek
hoor ik dat de Veluwe in brand staat, rouw
met droge ogen om die vier hectare Heimat,
voel me volatiel en weerloos,
aangeraakt tot op het bot.

ER IS EEN BAND DIE RAPEMACHINE HEET

Er is een band die rapemachine heet
Je wordt vervelend als je drinkt
Ik ga lekker
Ik ga weg

De zonnestralen uit mijn aars staan je niet aan
Ik ga voetbal kijken
Er is een band die rapemachine heet

Ik heb de wc met je sokken afgestoft
Ik heb je oogbal gelikt
Ik heb je oogbal gelikt
Ik heb je oogbal gelikt terwijl je sliep

Ik heb over je tandenborstel heen gepist het was overwegend positief

Ik heb je kamerplant een halve
tint groener gemaakt
Ik heb een peperkorrel in je suikerpot gedropt
Ik heb bukowski's asbak uitgelepeld
Ik heb bukowski's peuken opgepeuzeld

Is dat een biertje in je hand of ben je gewoon blij om me te zien?

Er is een bepaald soort verdriet
dat alleen verholpen kan worden
met filmpjes van mannen in
menstruatiekrampsimulatiemachines

Je probeert mijn baarmoeder te kietelen
Mijn baarmoeder lacht mondjesmaat mee
Er is een band
Er is een band
Er is een band die rapemachine heet